

ZOFIA OSTROWSKA

Zofia Ostrowska

kl. IVB

Publiczna Szkoła Powszechna w Łży

Wspomnienia zbrodni niemieckich

W 1939 r. groza zawisła nad naszą Polską. Odwieczny wróg Niemiec wkroczył w nasze granice z bronią w ręku, aby odebrać nam naszą ukochaną ziemię. Wojska polskie stawiały opór wrogowi, ale zbyt trudno było oprzeć się Niemcom. Po krwawych walkach wróg zawładnął naszą ojczyzną. [Ciężkie] chwile przeżywaliśmy, będąc pod zaborem niemieckim. Nie wolno nam było swobodnie chodzić po ziemi polskiej, nie wolno było śpiewać pieśni polskich, nie wolno było nawet zjeść kawałka mięsa. Gdyby Niemiec zauważył [kawałek] mięsa, to groziło to uwięzieniem. Więzienia [zapełnione] były niewinnymi Polakami. Nocami [żandarmi] napadali na nasze [kwatery], zabierając nam ojców i braci. Z każdego prawie domu wyprowadzali mężczyzn i pod karabinami prowadzili [nieczytelne]. Pakowali do samochodów i wywozili do Niemiec. Nie zrażał ich płacz kobiet i dzieci. Niektóre kobiety z rozpaczry rzucały się pod samochody, a Niemcy bili je kolbami i rozpędzali. Polaków, którzy nie pozwalali się wywieźć, mordowano w okrutny sposób, bito, pod paznokcie drzazgi wbijano, wieszano i rozstrzeliwano. Nie tylko [?] mężczyźni byli męczeni, ale kobiety i dzieci, [nieczytelne] żywcem palili. Co dzień płynęła polska niewinna krew [?]. Żaden Polak nie zapomni okrutnych zbrodni, które [?] popełniali Niemcy. Wybiła wreszcie godzina sprawiedliwości Bożej. Bóg miłosierny ulitował się nad nami i pomógł nam uwolnić naszą Polskę od okrutnego mordercy!